

Sygn. akt VI K 69/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 maja 2019r.

Sąd Rejonowy w Lesku, Zamiejscowy Wydział VI Karny z siedzibą w Ustrzykach Dolnych w składzie:

Przewodniczący SSR Daniel Radwański

Protokolant Beata Filipów

po rozpoznaniu w dniu 20 maja 2019r. w Ustrzykach Dolnych, na rozprawie

sprawy

J. G. - s. T. i J. z domu K., ur. (...) w L., zam. B. (...), obywatelstwa polskiego, karanego, PESEL (...)

oskarżonego o to, że:

w dniu 3 grudnia 2018 r. w miejscowości C., gm. C., pow. (...), woj. (...) prowadził samochód osobowy marki V. o nr rej. (...) w ruchu lądowym po drodze publicznej będąc w stanie nietrzeźwości – 1,36 promila alkoholu, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Lesku Zamiejscowego Wydziału VI karnego w U. – sygn. akt VI K 57/12 z dnia 27 marca 2012r. za czyn z art. 178a §4 kk

tj. o czyn z art. 178a §4 kk w zw. z art. 178a §1 kk

I. **u z n a j e** oskarżonego J. G. za winnego czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia, a stanowiącego przestępstwo z art. 178a §4 kk w zw. z art. 178a §1 kk i za to na podstawie art. 178a §4 kk

s k a z u j e

go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 42 §3 kk **orzeka** wobec oskarżonego J. G. **środek karny** w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym **dożywotnio**.

III. na podstawie art. 43a §2 kk **orzeka** wobec oskarżonego J. G. świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych,

IV. na podstawie art. 624 §1 kpk oraz art. 17 ust. 1 ustawy „o opłatach w sprawach karnych” z dnia 23.06.1973 r. (Dz.U. z 1983r. Nr49, poz.223 z zm.) **zwalnia** oskarżonego od uiszczenia kosztów sądowych w tym opłaty, a wydatkami obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt VI K 69/19

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 20 maja 2019r.

J. G. w dniu 3 grudnia 2018 r. w miejscowości C., gm. C., pow. (...), woj. (...) prowadził samochód osobowy marki V. o nr rej. (...) w ruchu lądowym po drodze publicznej będąc w stanie nietrzeźwości – 1,36 promila alkoholu. Oskarżony brał udział w kolizji z samochodem marki L. (...) kierowanym przez P. N., którego pasażerem była jego żona E. N.. W wyniku kolizji obrażenia głowy odniósł oskarżony. P. N. widział, jak oskarżony wysiada z pojazdu od strony kierowcy.

Po tym nie spożywał alkoholu do przyjazdu policji. W chwili czynu oskarżony był skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Lesku Zamiejscowego Wydziału VI karnego w U. – sygn. akt VI K 57/12 z dnia 27 marca 2012r. za czyn z art. 178a §4 kk. Był także między innymi dwukrotnie skazany za czyny z art. 244 kk.

Stan Faktyczny Sąd ustalił na podstawie zeznań świadków P. N. (k.8-10) i E. N. (k.13-15) oraz dokumentów postaci protokołu pobrania krwi i sprawozdania z badania krwi (k.4-5). Zeznania świadków były wiarygodne i znajdowały potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonego, który przyznał się do popełnienia zarzuczonego mu czynu (k.50-51, k.62).

Sąd zważył, co następuje:

Na podstawie ustalonego stanu faktycznego Sąd stwierdził, że oskarżony J. G. dopuścił się czynu zarzuczonego mu aktem oskarżenia tj. występku z art. 178a §4 kk w zw. z art. 178a §1 kk. Przestępstwo to popełnia ten, kto prowadzi pojazd mechaniczny w stanie nietrzeźwości, przy czym był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości. Oskarżony w dacie i miejscu wskazanym w akcie oskarżenia kierował samochodem osobowym w stanie nietrzeźwości. Okoliczności tego czynu nie budziły wątpliwości, a stan nietrzeźwości został udokumentowany wynikami badań krwi, a oskarżony przyznał się do popełnienia zarzuczonego mu czynu.

Za ten czyn Sąd wymierzył oskarżonemu karę pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku, przy ustawowym wymiarze kary od 3 miesięcy do 5 lat. Biorąc pod uwagę dotychczasową karalność oskarżonego, w tym na kary pozbawienia wolności, warunkowe zawieszenie orzeczonej kary pozbawienia wolności nie było dopuszczalne na podst. art. 69 §1 kk. Orzeczona kara ta, bez warunkowego zawieszenie jej wykonania spełni wobec oskarżonego przede wszystkim funkcję represyjną i prewencyjną. Oskarżony czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym za czyn z art. 178a§4 kk, oraz dwukrotnie za czyn z art. 244 kk. Te skazania za czyny związane z prowadzeniem pojazdów mechanicznych w stanie nietrzeźwości, bądź wbrew zakazowi prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonemu przez Sąd, świadczą o tym, że oskarżony rażąco lekceważy bezpieczeństwo w ruchu lądowym oraz orzeczenia Sądu dotyczące zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Okoliczność tą Sąd uwzględnił jako obciążającą. Okolicznością obciążającą było także to, że oskarżony prowadząc samochód w stanie nietrzeźwości brał udział w kolizji drogowej. Cel, jaki przyświecał oskarżonemu do kierowania pojazdem, tj. potrzeba przywiezienia piecyka, nie wpływał na wymiar kary, ponieważ nie stanowiło to wyjątkowej sytuacji uzasadniającej złagodzenie prawnokarnej oceny działania oskarżonego. Dlatego kara 1 roku pozbawienia wolności nie jest nadmiernie surowa.

Na podstawie art. 42 §3 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego obligatoryjny środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym dożywotnio.

Na podstawie art. 43a §2 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego obligatoryjne świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 10.000 złotych.

Na podstawie art. 624 §1 kpk oraz art. 17 ust. 1 ustawy „o opłatach w sprawach karnych” z dnia 23.06.1973 r. (Dz.U. z 1983r. Nr49, poz.223 z zm.) Sąd zwolnił oskarżonego od uiszczenia kosztów sądowych w tym opłaty, a wydatkami obciążył Skarb Państwa, mając na uwadze, że oskarżonemu wymierzono bardzo wysokie świadczenia pieniężne, a jego sytuacja majątkowa jest trudna.